

ŠOLSKI LIST IZBIRNEGA PREDMETA ŠOLSKO NOVINARSTVO
APRIL 2021, ŠTEVILKA 7

UVODNIK

Ste se kdaj vprašali, kako je naše okolje onesnaženo in kako se čedalje bolj onesnažuje?

To je treba nekako ustaviti, kajne? Pa saj imamo čistilne naprave in podobno, ampak pomembno je tudi, da za okolje naredimo nekaj sami in s tem prispevamo nekaj dobrega. Kot na primer: ločevanje odpadkov vsakega v svoj koš; da ne mečemo plastike, pločevink v naravo in tako naprej. Res poskusimo narediti nekaj zase, nekaj za Slovenijo, nekaj za cel svet, saj bi bilo odlično, če bi čez nekaj desetletij Slovenija še vedno bila tako navdihujoča z vso svojo naravo in lepoto, kot je sedaj.

Za uvodnik pa sem se še odločila, da bom malce napisala o intervjuju z ravnateljem, saj se mi zdi, da je povedal bistvo vsega, kar sva ga vprašali. Povedal je naravnost, odkrito, kar si misli sam o vsem skupaj. Intervju je bil prijeten in sproščen.

Mislím pa, da je pomembna tema tudi, da nekaj malega napišem o korona stanju. Korona kríza mineva že več kot eno leto in se mi zdi, da bi se moralo to vse skupaj že enkrat končati, saj opažam tudi na sebi, da nam učencem manjka druženja, tistega pristnega stika med nami prijatelji, pa tudi med odraslimi. Preprosto ni več takega veselja med nami. Vsem gre nastalo stanje že počasi na živce, saj bi radi, da bi bilo kot prej; vse po starem. Takrat smo se veliko družili, hodili po Sloveniji na izlete. Sedaj pa smo dejansko prisiljeni, da uporabljamo telefone, računalnike ... Skratka virus je med nami marsikaj spremenil in resnično upam, da bo vse tako, kot je bilo prej, če ne celo bolje. Do takrat pa pazite nase in na druge.

Ana Žnidaršič, 7. a-razred

INTERVJU: RAVNATELJ IVAN GRANDOVEC

Intervjuvali sva: Hana Adamič in Ana Žnidaršič.

Fotografija: Hana Adamič in Ana Žnidaršič.

V tokratni številki šolskega lista vam predstavljava intervju z ravnateljem OŠ Dobropolje Ivanom Grandovcem. Za intervju z njim sva se odločili, ker sta naju zelo zanimala potek njegovega šolanja in kako izgleda opravljanje njegovega poklica.

1. Na katero osnovno šolo ste hodili?

Obiskoval sem osnovno šolo v Dobropolju, ki je zdaj že podrta. Dve leti mojega osnovnošolskega šolanja pa je pouk potekal v prostorih sedanje Občine Dobropolje.

2. Kam ste se odpravili po osnovni šoli?

Po osnovni šoli sem se vpisal na Gimnazijo Poljane v Ljubljani, ki je tudi takrat trajala štiri leta.

3. Kateri je bil Vaš prvi poklic oz. katere poklice ste po osnovni šoli opravljali?

Po končani gimnaziji sem šel za eno leto k vojakom, nato pa sem končal Pedagoško akademijo, smer geografija in zgodovina. Šolanje sem nadaljeval na Filozofski fakulteti v Ljubljani, prav tako smer geografija in zgodovina. Prva leta sem bil delno zaposlen v Šolskem centru Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, delno pa v osnovni šoli. Približno eno leto sem bil zaposlen tudi v Višnji Gori.

4. Zakaj ste se odločili za poklic ravnatelja oz. učitelja?

Po osmih letih dela v Ivančni Gorici je bil razpis za ravnatelja v Dobropolju. Ker tisto leto niso nikogar izbrali, so razpis naslednje leto ponovili. Leta 1995 sem tako prišel v Dobropolje. Takrat so bili v Dobropolju odločeni, da želijo nov vrtec, in ta ideja mi je bila všeč. To delo me je veselilo in sem si rekel: »Pa grem malo še v Dobropolje.« Takrat je bil v celotnem Dobropolju namreč le en oddelek vrtca, in sicer v Kompoljah. Spadal je pod Grosuplje. Tudi v tej šoli, kjer smo zdaj, je bilo zelo malo prostora in smo imeli pouk tudi popoldne. Želel sem si vrtec na Vidmu, da bi lahko vsi učenci hodili dopoldne v šolo. Tako smo do leta 1998 naredili prostore, kjer so sedaj stari vrtec ter 1. in 2. razred.

5. Ali je za Vas delo ravnatelja naporno in zakaj? Kako se spopadate z delom učitelja?

Ja, delo ravnatelja je v zadnjih desetih letih zelo naporno, zato mi je v teh letih večina dopusta propadla. Med poletjem so vseskozi razna dela, ko je treba kar koli obnavljati, iščemo učitelje oziroma kandidate za ostala delovna mesta. Ugotavljam, da v zadnjih letih ni veliko učiteljev.

Tudi učim še štiri ure na teden, to je približno 18 odstotkov delovnega časa. Delo učitelja me zelo veseli. Vrsto let sem na Vidmu poučeval 9. razred zgodovino. Letos pa moja hčerka obiskuje 9. razred, zato poučujem v Strugah, da ne učim nje. Letos tako v Strugah poučujem zgodovino in geografijo. Običajno sem poučeval na Vidmu le zgodovino, ko pa sem bil v Ivančni Gorici, nisem nikoli poučeval zgodovine, vedno geografijo.

6. Koliko časa pa se že ukvarjate z delom učitelja in ravnatelja?

Učitelj sem že 35 let; odkar sem postal ravnatelj, pa bo avgusta 26 let. Letos bo razpis za ravnatelja, saj smo imenovani le za pet let.

7. Kaj menite o delu na daljavo?

Delo na daljavo se mi je zdelo zelo zanimivo. Ministrica nam je poslala obvestilo, da moramo biti ravnatelji prisotni v šoli, tako da mi je bilo kar nekaj mesecev zelo dolgčas, ko sem sam hodil po šolskih prostorih. Popoldne smo s šolo, Zavodom za šolstvo ... imeli veliko ZOOM oziroma Teams sestankov. Nekaj časa se mi je zdelo vse skupaj zanimivo, čez čas pa mi ni bilo več všeč. 9. razred v Strugah sem tudi poučeval na daljavo. Seveda bi bili veliko boljši rezultati v šoli kakor pa na daljavo, zato si želim, da ne bi ponovno prišlo do tovrstnega pouka.

8. Kaj pa ste morali opravljati v času dela na daljavo kot ravnatelj in učitelj?

Kot ravnatelj sem imel veliko sestankov z Zavodom za šolstvo; ministrstvom, kjer smo se pogovarjali, kako naj svetujemo učiteljem, ki vodijo učence na daljavo; kako naj deluje vrtec, saj kar nekaj otrok ni imelo varstva. Treba je bilo poskrbeti za organizacijo čiščenja in prehrano. Imel sem pouk prek aplikacije ZOOM z učenci; sestanke oziroma konference z učitelji, pomočnico gospo Sonjo Lenarčič ... Skratka bilo je naporno od vsega sedenja za računalnikom in vodenja šole nekako prek spleta.

9. Kaj pa počnete v prostem času?

Prostega časa imam bolj malo. Takrat rad pogledam svoje znamke, ki jih imam zbranih prek 25.000. Tudi iz drugih držav, me pa poleg tega zanimajo znamke živali in rastlin in rad imam naravo. Kdaj pa kdaj grem za sprostitev tudi na izlet v bližnje kraje.

10. Kaj opazate s posameznimi generacijami otrok? Kaj je danes drugače kot včasih? Boljše/slabše?

Težko bi rekel boljše ali slabše; vsaka generacija ima svoje značilnosti. Danes se veliko govori o tem, da učenci sedijo samo pred računalniki, mobiteli in tako naprej. Marsikdo bi rekel, da iz njih ne bo nič nastalo, toda sam ne menim tako. Nastalo bo marsikaj, o tem sem prepričan. Je pa res, da nas je stanje, v katerem smo, malo prizadelo, saj ni več pristnih stikov, kot so bili včasih; občutim tudi pomanjkanje veselja.

11. Kaj pa vrednote nekoč in danes?

Včasih je bila zelo pomembna vrednota pomoč, solidarnost. Veliko se je pomagalo med seboj in vesel sem, da smo na šoli uvedli tutorstvo in so si učenci med seboj pomagali. Danes pa opažam, da smo začeli med seboj tekmovati – kot na primer: kdo bo imel boljši telefon, prenosnik ali pa tablico. Tega včasih ni sploh bilo. Bila je velika revščina, ne tako kakor danes, ko živimo svobodno in delamo, kar hočemo. Danes pa tudi vse bolj hrepenimo po bogastvu in znova in znova hočemo še in še. Zame je vrednota tudi, ko se s kom pogovoriš v živo, iz oči v oči.

12. Kje pa dobite navdih za božične zgodbe, ki jih objavite vsako leto?

Že v osnovni šoli sem rad pisal. Velikokrat sem se udeležil Cankarjevega tekmovanja, vsako leto napišem tudi od 10 do 20 strani za različne zbornike. Dogovarjamo se, da bi izdali knjigo o Francetu in Tonetu Kralju. Za božične zgodbe pa čez leto opazujem, razmišljam in aktualne dogodke poskušam potem dodati v zgodbo. Ne vem, kakšna bo zgodba v letu 2021, saj je tukaj šele marec.

13. Ali bi radi povedali še kaj, česar Vas nisva vprašali?

Ja. Vsem se nekako mudi in vsi delamo vse hitro. Vzeti bi si morali čas zase; življenje gre prehitro naprej. Res se nam ne splača, da se preveč vznemirjamo. Tako je tudi z ocenami. To je številka, ki jo dobimo. Pa smo potem žalostni in nam gre vse narobe. A še vsaka ocena se da popraviti.

Najlepša hvala in lep dan Vam želiva.

RECEPT: LAVA CAKE

Pripravila ga je: Dijana T. (vir: splet).

Lava cake je zunaj lepo pečen čokoladni biskvit, znotraj pa se skriva tekoča čokoladna sredica.

SESTAVINE ZA 8 OSEB

- 250 g jajc
- 100 g rumenjakov
- 125 g sladkorja
- 250 g temne čokolade
- 250 g masla
- 50 g moka
- In dodatna maslo in moka za modelčke.

POSTOPEK:

1. Okrogle modelčke ali modelčke za mafine namažemo z maslom in posujemo z moko. Odvečno moko odstranimo.
2. V posodo damo jajca, rumenjake in sladkor in jih z mešalcem stepemo, da dobimo rahlo in puhasto svetlo rumeno zmes. Medtem nad vročo vodo stopimo maslo in čokolado.
3. K stopljeni čokoladi počasi vlivamo stepeno zmes in zmešamo, da dobimo gladko zmes. Dodamo moko in jo z lopatico nežno vmešmo, da dobimo enotno zmes.
4. S čokoladno zmesjo do 2/3 napolnimo modelčke in jih natanko 9 minut pečemo na 180 stopinjah Celzija.
5. Ko vzamemo tortice iz pečice, jih damo za 30 sekund v mrzlo vodo. Ko tortice dajemo na krožnik, modelčke prevrnemo in jih počasi dvigamo. Tortico posujemo s sladkorjem v prahu in postrežemo.

OPIS ŠPORTA: NOGOMET

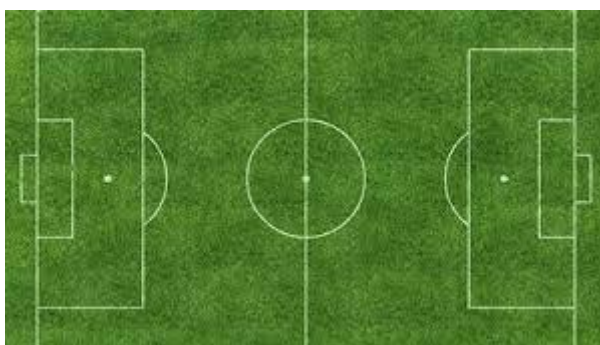
Rubriko pripravlja: Nik L.

Fotografije: splet.

Danes vam bom predstavil šport nogomet, saj ta šport treniram in mi je zelo všeč.

IGRIŠČE:

Nogomet se igra na nogometnem igrišču. Poznamo naravno travo in umetno travo. Mere igrišč so lahko od 50×100 kvadratnih metrov do 50×110 kvadratnih metrov. Igrišče je označeno z belimi črtami. Na vsaki strani je prostor v obliki kvadrata, nad tem pa polkrog. Ta prostor imenujemo kazenski prostor. Na vsaki strani igrišča sta tudi gola z mrežo.

OSNOVNA PRAVILA:

Tekma se igra dvakrat po 45 minut, med polčasom imajo igralci počitek približno 15 minut. V vsaki ekipi je deset igralcev in en vratar. Vsaka ekipa ima svojega kapetana, ki vodi ekipo. Tekmo sodi sodnik, v pomoč pa sta mu dva stranska sodnika. Ne smemo pozabiti na trenerja.

PREKRŠKI:

V nogometu je velikokrat tekma prekinjena zaradi prekrška, igre z roko, nepravilnega izvajanja. Če je prekršek storjen, to presodi sodnik, ki lahko kaznuje igralce, in sicer s kartoni. Sodniki imajo rumeni ter rdeči karton. Če sodnik igralca kaznuje z rumenim kartonom, je to kot opozorilo, če pa je igralec kaznovan z dvema rumenima ali enim rdečim kartonom, to pomeni, da mora igralec zapustiti igrišče in oditi v oblačilnico. Igralec, ki je dobil rdeči karton, ne sme igrati naslednje tekme. Če se prekršek zgodi znotraj kazenskega prostora, se izvaja 11-metrovka. Vsak prekršek je kaznovan s prostim strelom.

OBVEZNA OPREMA:

Vsak igralec mora imeti svoj dres; torej kratke rokave zgoraj in spodaj. Imeti mora tudi kopačke, brez ščitnikov pa ne sme igrati tekme. Vsak igralec ima čez ščitnike dolge nogavice; mi jim rečemo »štucni«.

PRVENSTVA OZIROMA TURNIRJI:

V nogometu se igra veliko prvenstev. Ta so lahko svetovna, evropska itd. Na vsakem prvenstvu so ekipe razdeljene na skupine. Te skupine so poimenovane po črkah. V skupinah so po navadi štiri ekipe, te med seboj igrajo vsaka z vsako. Točkovanje poteka tako, da ekipa, ki zmaga, dobi tri točke; če je izenačeno, vsaka ekipa dobi eno točko, tista ekipa, ki izgubi, pa ne dobi nobene točke.

V izločilnih bojih se ekipe premešajo in določijo pare. Torej če imamo štiri skupine, gresta prvi dve ekipi naravnost v osmino finala. V osmini finala se igrata dve tekmi. Enkrat je domača, enkrat gostujoča. Rezultat se sešteje in ekipa, ki zmaga, gre v polfinale. V polfinalu je enako kot v osmini finala in ekipi, ki sta najboljši, igrata finale. V finalu se igra ena tekma; kdor je boljši, osvoji prvenstvo. Pri neodločenem rezultatu se streljajo 11-metrovke.

APRILSKA FOTOREPORTAŽA (Nina L.)

